

Vragen over de toekomst van onze kinderen

Pedro De Bruyckere

De voorbije maanden riep staatssecretaris Sander Dekker op om na te denken over hoe het Nederlandse onderwijs er uit moet komen te zien onder de hashtag #onderwijs2032. We lopen allemaal wel met de idee dat de wereld snel verandert en ouders (en leraren) kijkend naar hun kinderen zitten dan zelf ook met vragen over hun toekomst. Zal er nog werk zijn? Waar zullen ze leven? Hoe zal de wereld er uitzien als mijn zoon of dochter, mijn leerlingen twintig, dertig jaar zullen zijn.

Dergelijke vragen beantwoorden is bij gebrek aan glazen bol niet eenvoudig. Ook bestaan er 'black swans', zwarte zwanen, gebeurtenissen met een enorme impact op de wereld maar die niemand zag aankomen. Denk dan aan bijvoorbeeld 9/11. Er zullen wellicht mensen de aanslag voorspeld hebben, maar de goegemeente was totaal verrast. De gevolgen van de aanslag voelen we tegelijk nog elke dag.

Ondanks die moeilijkheden, zijn er wel zaken waar we wel zicht op hebben. We veranderen vaak meer in evoluties dan grote revoluties en die evoluties kan je in kaart brengen. Bert en ik hebben dit de voorbije twee jaar gedaan om net op die vragen te antwoorden waar iedereen die verantwoordelijkheid draagt voor kinderen mee worstelt.

Wat ons in die zoektocht opviel was hoe vaak technologie ons beeld kan vertroebelen. Het lijkt evident dat technologische ontwikkelingen veel hebben mogelijk gemaakt in onze samenleving. We bellen nu bijna gratis naar de andere kant van de wereld met ons mobieltje, terwijl dit nog niet eens zo lang geleden onbetaalbaar duur was.

Maar er zijn verschillende andere zaken die een enorme impact hebben en zullen hebben op het leven van ons en onze kinderen. Wat te denken bijvoorbeeld van demografie? Nee, niet enkel de vergrijzing, maar ook ontgroening en emigratie zien we steeds meer een rol spelen. Of wat met de verstedelijking en stijgende diversiteit van onze samenleving? En misschien verbazend, wat met de stijgende "verbruiging" van onze zonen en dochters?

En voor Sander Dekker, ouders, opvoeders en leerkrachten heb-

ben we een lijstje klaar met wat we effectief moeten meegeven aan onze kinderen voor de toekomst, namelijk hen leren op eigen benen te staan, terwijl ze toch verbonden zijn in netwerken. We moeten hen leren omgaan met verschillen en hen probleemoplossend vermogen bijbrengen. Hiervoor zijn wel degelijk een (brede) basiskennis en referentiekaders nodig. Maar misschien het meest verrassend is dat we onze kinderen moeten leren omgaan met de overvloed (aan bijvoorbeeld informatie) en schaarste (bijvoorbeeld aan tijd) in onze maatschappij. 📖

'Wat met verstedelijking, ontgroening en 'verbruiging'?'

Pedro De Bruyckere is onderzoeker en pedagoog aan de Arteveldehogeschool in Gent en verdiept zich al jaren in de leefwereld van jongeren en is een zelfverklaarde verslaafde aan populaire cultuur. Hij doet onderzoek aan de universiteit van Antwerpen over authenticiteit in het onderwijs. In het voorjaar van 2013 kwam een boek uit, dat De Bruyckere samen schreef met Casper Hulshof, die psycholoog en docent onderwijskunde is aan de Universiteit Utrecht: 'Jongens zijn slimmer dan meisjes, en andere mythes over het onderwijs'. In dit boek gaan de twee auteurs de hardnekkige clichés over leren, technologie in de klas, neurologie en onderwijs te lijf. Ook schreef Pedro in 2013 met Linda Duits het boek 'Meisjes kijken', waarin ze onder andere beschrijven of het klopt wat voor beeld de media van meisjes in de puberteit schetst.).

pedrodebruyckere@speakersacademy.nl